

Manresa, fa por

Â EDITORIAL DEL CUL

Il·lustració: Javi Oviedo.

En l'època més àlgida de les "escape rooms", el cert és que el Horrorland de Cercs ha estat una bona aposta per donar utilitat al patrimoni industrial sense ús i potenciar el turisme al municipi. A Igualada, el REC també aprofita un antic enclavament industrial per promoure una fira. I, a Manresa, on no ens guanya ningú en complexos fabrils deixats de la mà de Déu i en espera d'algun projecte viable (els Panyos, els Polvorers, bona part de l'Anònima, la Fàbrica Nova...), no acabem de treure'n rendiment mentre, indefectiblement, estan a precari. Bé és veritat que hi va haver una visita recent als Panyos. I, a l'Anònima, també s'ha invertit -una mica- en la nau central perquè esdevingui un espai polivalent per portar-hi a terme activitats de tot tipus.

Les històries de por, però, les situem al carrer del Balç, amb una ambientació forçosament més medieval, en correspondència amb la fesomia de l'indret. Res d'anacronismes importats des d'altres latituds com l'insuportable Halloween i les disfresses de pallassos amb serres elèctriques cabells tenyits de verd i vermell. Ben mirat, però, la ciutat sí que compta amb experiències si més no inquietants que, espontàniament, s'han configurat passejant pel centre històric: balcons i vitralls que cauen inesperadament, cotxes a tota velocitat pel carrer de Sobrerroca o moments d'autèntica angoixa a l'ascensor que va de Santa Llúcia a la plaça Major. Un trajecte curt, però intens, on pot passar de tot.